MÈTODES NUMÈRICS I

Grau de Matemàtiques. Curs 2018-19. Semestre de primavera

Pràctica 3: Interpolació polinomial

Exercici 1 Interpolació de Lagrange

a) Escriviu una funció amb prototipus

que, donats els vectors x i y, que contenen $\{x_0, \dots, x_n\}$ i $\{f(x_0), \dots, f(x_n)\}$, respectivament, omple el vector difer amb les diferències dividides

$$f[x_0], f[x_0, x_1], \dots, f[x_0, \dots, x_n],$$

en aquest ordre. Guardeu-la en un fitxer de nom difDiv.c.

Feu una funció main per comprovar que aquesta funció funciona. Executeu el programa per a diferents taules de valors.

b) Escriviu una funció amb prototipus

que, donats el vector x, que conté $\{x_0, \ldots, x_n\}$, i el vector difer, que conté les diferències dividides $\{f[x_0], f[x_0, x_1], \ldots, f[x_0, \ldots, x_n]\}$, avaluï el polinomi interpolador en el punt z, usant la regla de Horner.

Recordeu que en el mètode de Newton el polinomi interpolador ve donat per

$$p_n(x) = a_0 + a_1(x - x_0) + a_2(x - x_0)(x - x_1) + \dots + a_n(x - x_0)(x - x_1) \cdot \dots \cdot (x - x_{n-1})$$

amb $a_i = f[x_0, x_1, \dots, x_i], \ j = 0, \dots, n.$

Verifiqueu aquesta funció per a diferents valors de z. Guardeu-la en un fitxer de nom hornerDif.c.

c) Feu una funció que calculi l'error màxim entre el polinomi interpolador en *m* punts i la funció interpolada *f* en un interval donat [*a*,*b*]. Caldrà fer una xarxa de num punts (almenys 200) a l'interval [*a*,*b*]. La funció tindrà el prototipus

i retornarà l'error màxim comés en els punts de la xarxa.

Aplicacions

- 1 Volem interpolar la funció $g(x) = (1+x)^{1/2}$, $x \in [-0.9, 0.5]$ en m abscisses equidistants per a m = 5, 10, 15, 20. Compareu l'error obtingut per testLagrange amb la fita teòrica de l'error.
- 2 Fenomen de Runge. Interpolem la funció

$$f(x) = \frac{1}{1 + x^2}$$

per un polinomi de grau m a l'interval [-b,b] en abscisses equidistants. L'anomenem p_m^b . Feu-lo per a m=11,21,31 i per a $b=5-10^{-1} \cdot j$, $j=1,\ldots,9$. Calculeu l'error en aproximar f per p_m^b a l'interval [-b,b] fent servir la funció testLagrange. Què observeu?

Exercici 2 Interpolació d'Hermite

a) Programeu una funció amb prototipus

que, donats els vectors x, fx i derfx, que contenen els valors $\{x_0, \ldots, x_n\}$, $\{f(x_0), \ldots, f(x_n)\}$ i $\{f'(x_0), \ldots, f'(x_n)\}$ respectivament, omple el vector diferH amb les diferències dividides

$$f[x_0], f[x_0, x_0], f[x_0, x_0, x_1], \dots, f[x_0, x_0, \dots, x_n, x_n],$$

en aquest ordre. Guardeu-la en un fitxer de nom difDivHermite.c.

Verifiqueu aquesta funció per a diferents taules de valors.

b) Per avaluar el polinomi interpolador d'Hermite en el punt z, usant la regla de Horner, useu la funció aval fent una crida adequada.

Feu una funció main per comprovar que aquesta funció funciona. Executeu el programa per a diferents taules de valors.

Aplicació

Volem aproximar e^x a l'interval [0,1] per un polinomi d'interpolació de Hermite en n+1 abscisses equiespaiades. Determineu un valor de n que asseguri que l'error d'interpolació serà inferior a 10^{-12} .

Usant la funció exp de l'ordinador per omplir la taula inicial, calculeu el polinomi d'interpolació d'Hermite en aquestes abscisses. Feu una malla de pas h a l'interval indicat i comproveu que l'error obtingut és menor de 10^{-12} .

Exercici 3 La primera derivada d'una funció f(x) en un punt x_0 es pot aproximar, si h és prou petit, per les expressions següents:

$$F_1(x_0,h) = \frac{f(x_0+h) - f(x_0)}{h}$$
 i $F_2(x_0,h) = \frac{f(x_0+h) - f(x_0-h)}{2h}$.

a) Programeu les funcions de prototipus

```
double primDeriv(double x0, double h);
double primDerivCentr(double x0, double h);
```

que, donats x_0 i h, retornin el quocient incremental $F_1(x_0,h)$ i $F_2(x_0,h)$, respectivament. Guardeu-les en un fitxer de nom primeraDerivada.c.

b) Programeu una funció main que llegeixi x_0, h_0, r i n, avaluï $F_1(x_0, h_i)$ i $F_2(x_0, h_i)$ per a diferents passos $h_i = \frac{h_{i-1}}{r}$, $i = 1, \ldots, n$, i escrigui en un fitxer la informació següent (en punt flotant amb notació exponencial i controlant el nombre de dígits de la mantissa):

$$h_i = |f'(x_0) - F_1(x_0, h_i)| = |f'(x_0) - F_2(x_0, h_i)|$$

Guardeu-la en un fitxer de nom mainDerivada.c.

Per calcular el valor de f i de f' caldrà programar dues funcions de prototipus **double** f (**double**); i **double** df (**double**); que retornin el valor de f(x) i f'(x), respectivament.

c) Feu una gràfica dels errors, en valor absolut, en funció del pas *h* usant una escala logarítmica. Deduïu-ne el comportament de l'error en l'aproximació amb cadascuna de les fórmules.

Aplicacions

Calculeu aproximacions a les derivades de les funcions en els casos següents:

a)
$$f(x) = \sin^2(x), x_0 = 1.8, h_0 = 1;$$

b)
$$f(x) = \ln x$$
, i) $x_0 = 2$, $h_0 = 1$; ii) $x_0 = 0.3$, $h_0 = 0.2$;

c)
$$f(x) = e^{x^3}$$
, $x_0 = 1$, $h_0 = 0.2$.

Proveu per diferents valors d'r per calcular una aproximació del pas òptim.

Exercici 4 Volem calcular, per a diferents valors de α ,

$$\int_0^1 \cos\left(\alpha x^2\right) dx .$$

- a) Feu una estimació de la integral per a valors de α petits usant pocs termes de la sèrie de Taylor de $\cos{(\alpha x^2)}$ i integrant terme a terme.
- b) Per a α = 1, estudieu com depèn l'error de discretització del pas en les fórmules dels trapezis i en la de Simpson compost. Feu una taula amb els resultats per a diferents passos i expliqueu perquè els vostres resultats mostren aquesta dependència.
- c) Dibuixeu l'integrand, $\cos(\alpha x^2)$, per $\alpha = 0.1, 1, 10$. Per a quin d'aquests integrands penseu que serà més difícil de calcular la integral?
- d) Per aproximar $\int_a^b f(x)dx$ usem ara la fórmula dels trapezis. Prenent el pas $h=\frac{b-a}{n}$ i les abscisses $x_i=a+ih$ $(i=0,\ldots,n)$, llavors la fórmula dels trapezis és

$$T(h) = h \left[\frac{f(x_0)}{2} + f(x_1) + \dots + f(x_{n-1}) + \frac{f(x_n)}{2} \right]$$

Programeu una funció **double** trapezis (**double** a, **double** b, **int** n); que, donats un interval [a,b], i un enter n retorni una aproximació de la integral de f(x) a l'interval [a,b] usant la fórmula dels trapezis, on n és el nombre de subintervals en què dividim l'interval [a,b].

Exercici 5 Apliqueu l'extrapolació de Richardson a alguns dels exemples dels exercicis 3 i 4. Feu una taula d'aproximacions i pareu quan dues aproximacions siguin prou properes. Podeu fer els càlculs a mà o programar una funció.